

Arrest

nr. 288 242 van 27 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 28 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 februari 2023.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij zijn huidig derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geoordeeld dat er geen geloof gehecht kon worden aan verzoekers voorgehouden asielmotieven. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 25 oktober 2022 met nummer 279 439.

Op 22 november 2022 diende verzoeker het tweede(huidige) verzoek om internationale bescherming in. In het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming herhaalt verzoeker dat zijn asielmotieven aangaande de problemen met de Angolese autoriteiten nog altijd actueel zijn. Ter staving van zijn huidige verzoek legt hij zijn lidkaart van de organisatie Movimento De Estudantes Angolanos (MEA), alsook de MEA-lidkaart dhr. J.B. en een Whatsapp conversatie met betrekking tot het verkrijgen van deze lidkaarten.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat geen geloof kan worden gehecht aan het relaas van verzoeker over de beweerdde gebeurtenissen die voor hem de aanleiding vormden om zijn herkomstland te verlaten en dat hij de beweerdde vervolging door de Angolese autoriteiten niet aannemelijk maakt, gelet op haar incoherente, tegenstrijdige en weinig plausibele verklaringen, de aantasting van haar algehele geloofwaardigheid en de afwezigheid van (betrouwbare) documentaire bewijselementen.

De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze verklaringen en de door haar bijgebrachte documenten vinden steun in het administratief dossier, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die de verzoeker aanbracht in het kader van zijn huidig volgend beschermingsverzoek, dat zij deze afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij met het voorleggen van de nieuwe documenten bij zijn huidig verzoek zijn lidmaatschap van de beweging MRA bewijst. Met betrekking tot zijn voorgelegde documenten en afgelegde verklaringen in het kader van zijn huidig verzoek heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat:

"Tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming, verklaarde u sinds 2016 militant/lid te zijn van de beweging Movimento Revolucionário Angolano (MRA), dewelke de slechte werking van het land moet aanklagen. Dit verzoek werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van

uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De door u voorgelegde documenten naar aanleiding van uw huidige verzoek, wijzigen niets aan de eerdere beoordeling en zijn op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Reeds in de motivering van de beslissing met betrekking tot uw eerste verzoek werd aangegeven dat de MRA eerder een sociale beweging is die weinig geïnstitutionaliseerd is. Hierdoor zouden er ook geen lidkaarten bestaan. Het feit dat u nu, in uw volgend verzoek, alsnog een lidkaart voorlegt, is an sich al zeer opmerkelijk.

Het CGVS stelt echter vast dat u een lidkaart voorlegt van een van een andere organisatie, namelijk Movimento De Estudantes Angolanos (MEA), niet van het Movimento Revolucionário Angolano (MRA). Deze lidkaart kan dan ook geen ander licht werpen op de elementen uit uw eerste verzoek. Verder, maakt u in uw eerste verzoek noch melding van een andere organisatie genaamd Movimento De Estudantes Angolanos (MEA), noch van een andere vrees dan omwille van uw MRA-lidmaatschap. Ook maakt u tijdens het interview in het kader van uw volgend verzoek op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nergens uitdrukkelijk melding van een 'nieuwe' vrees omwille van dit MEA-lidmaatschap of dat u foutieve verklaringen uit uw eerste verzoek wenst recht te zetten. Nochtans, werd u bij aanvang van dit interview erop gewezen dat het CGVS niet verplicht is om u op te roepen voor een gehoor en dat het bijgevolg dan ook essentieel is om alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek om internationale bescherming aan te brengen in dat interview. U verklaart nieuwe elementen te hebben, namelijk: "een lidkaart van de organisatie waarvan ik deel uitmaakte en bewijs van hoe die tot bij mij is gekomen." Gevraagd of u nog iets meer heeft toe te voegen of andere elementen die u zou willen bespreken, antwoordt u "neen"(Verklaring Volgende Verzoek d.d. 01/12/2022, hierna V-V-V, vraag 15-17)."

De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat het nieuwe document aangebracht door verzoeker ter staving van zijn MRA-lidmaatschap in het kader van zijn huidige verzoek uitgegeven is door een andere organisatie, namelijk door Movimento De Estudantes Angolanos (MEA). Uit de beschikbare informatie blijkt dat deze twee organisaties niet identiek zijn zodat er niet van uitgegaan kan worden dat lidmaatschap van de ene automatisch lidmaatschap van de andere zou inhouden. Het betoog van verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij via zijn MEA-lidmaatschap onrechtstreeks ook zijn MRA-lidmaatschap aantoonde omdat het MEA tegen de Angolese regering optreedt, is dan ook niet dienstig. De Raad merkt bovendien op dat verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming met geen woord gerept heeft over zijn MEA-lidmaatschap, organisatie waarvan hij thans de lidkaarten heeft voorgelegd, noch van een andere vrees dan omwille van zijn beweerde MRA-lidmaatschap. Verzoekers betoog blijft derhalve gestoeld op louter beweringen, die niet worden onderbouwd en die geen afbreuk kunnen doen aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing.

Wat betreft het MRA lidmaatschap van verzoeker dient bovendien opgemerkt te worden dat tijdens verzoekers voorgaand verzoek reeds door de commissaris-generaal en de Raad werd vastgesteld, dat er geen geloof gehecht kon worden aan haar verklaringen hieromtrent. In dat verband oordeelde de Raad bij arrest van 25 oktober 2022 met nummer 279 439 dat:

"De Raad oordeelt in navolging van de commissaris-generaal en omwille van de redenen die infra worden uiteengezet, dat verzoeker allerminst kan overtuigen van zijn profiel als lid van de MRA, waardoor aan zijn beweerde vervolgingsfeiten – de arrestatie van zijn vader en die van hemzelf – evenmin enig geloof kan worden gehecht.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij niet heeft verklaard dat Nito Alves de MRA heeft opgericht, maar wel dat Nito Alves een van de belangrijke figuren is binnen de MPLA, hij zich niet meer in de gedachtegang van de partij kon vinden en in opstand is gekomen waarna hij in 1977 uit de partij is gezet, gaat hij lijnrecht in tegen de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud waardoor zijn betoog niet dienstig is. Verzoeker verklaarde immers uitdrukkelijk wat volgt: "Deze beweging is opgericht geweest nadat één van onze leiders N.A. vermoord is geweest in 1997. (...) Het is de man die MRA oprichtte, en hij is vermoord geweest in 1977" (CGVS verhoor, p. 15). Verder opnieuw gevraagd om meer te vertellen over het ontstaan van de groep, antwoordt verzoeker "Dus hij is opgericht door Nito Alves". Gevraagd wanneer die oprichting ongeveer was, antwoordde hij "1977". Door simpelweg te ontkennen wat hij nochtans herhaaldelijk heeft verklaard, voert hij geen ernstig verweer. Verzoeker is bovendien doorheen zijn verklaringen niet consistent omtrent het tijdstip van oprichting van de MRA, daar hij nu eens stelt dat Nito Alves de MRA heeft opgericht voor zijn dood en dan weer aangeeft dat de MRA werd

opgericht na diens dood. De volgende motieven dienaangaande zijn pertinent en draagkrachtig en worden door de Raad tot de zijne gemaakt: "U linkt de oprichting van de MRA aan Nito Alves en zijn moord in 1977. Echter, hieromtrent spreekt u zichzelf al tegen. Eerst verklaart u dat de MRA is opgericht nadat één van de leiders, Nito Alves, werd vermoord in 1977 (NPO, p. 15), maar vervolgens blijkt u te beweren dat Nito Alves de MRA zelf oprichtte (NPO, p. 15, 18-19). Ook spreekt u hier uzelf een tweede maal tegen wanneer u stelt dat Nito Alves, van wie u eerder verklaarde dat hij werd vermoord in 1977, de MRA oprichtte in 1997 "voor zijn dood" (NPO, p. 18-19). In tegenstelling tot deze beweringen, stelt de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) dat de MRA spontaan is ontstaan omstreeks 2011 (tijdens of in de nasleep van de Arabische lente, waarbij ook andere, gelijkaardige bewegingen ontstonden die actief waren in Luanda en waarvan de militanten omschreven worden als 'revolutionairen', kortweg 'Révus' genoemd in Angola). Uw verklaringen omtrent het ontstaan van de MRA zijn dan ook geheel incorrect.

Verder, met betrekking tot uw verwijzingen naar Nito Alves, kan worden opgemerkt dat u jongerenactivist Manuel 'Nito Alves', die weldegelijk een belangrijk figuur is binnen de MRA/revolutionaire beweging in Angola, lijkt te verwarren met een gelijknamig ouder politiek figuur. Deze oudere Nito Alves werd inderdaad vermoord in 1977, maar hij had niets te maken met de MRA en was zelfs lid van de regeringspartij, MPLA (zie informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier)." Door voorgaande motieven louter te ontkennen, slaagt verzoeker er niet in deze te ontcrachten.

Voor wat betreft verzoekers verklaringen omtrent de activiteiten binnen MRA, oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden wat volgt: "Ook uw beweringen omtrent MRA activiteiten staan in sterk contrast met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo verklaart u dat jullie vijfmaal per week samenkwamen om te vergaderen op het MRA hoofdkwartier in Mayanga (Luanda), en dat jullie erna steeds samen manifesteerden. Tijdens deze manifestaties droegen jullie MRA T-shirts en liepen jullie, en zeker de leiders, steeds vooraan. Hierdoor, stelt u, waren leden makkelijk te onderscheiden van niet-leden (NPO, p. 15, 17-20, 24). U verklaart ook dat jullie, de MRA, geen contact hielden op een andere manier buiten de vergaderingen en manifestaties waarop jullie dagelijks aanwezig waren. U stelt dat de leider van de MRA in Luanda 'Bento Dos Santos Rodriguez' was, maar dat na zijn arrestatie op 12 juli 2018, Luaty Beirao deze positie overnam (NPO, p. 21-22). U verklaarde ook nog een MRA lidkaart te hebben, maar deze niet te kunnen voorleggen omdat u ze was kwijtgespeeld in België (NPO, p. 14).

Echter, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), is de MRA eerder een sociale beweging die weinig geïnstitutionaliseerd is. Ze is niet erg, of zelfs helemaal niet, hiërarchisch. Ze heeft geen of weinig zichtbare leiders. Ook MRA lidkaarten zouden niet bestaan. Binnen de beweging wordt voornamelijk sociale media gebruikt om elkaar te vinden en te contacteren. Ook uw advocaat bevestigde het sociale, clandestiene karakter van de MRA (NPO, p. 27-28). Dit clandestiene karakter van de MRA is voornamelijk gedaan uit veiligheidsoverwegingen. In het verleden werd Manuel Nito Alves al eens gearresteerd bij het ophalen van T-shirts met slogans tegen de president, nog voor hij ze effectief had kunnen verdelen (zie administratief dossier). In het algemeen gebruikt de overheid disproportioneel geweld tegenover demonstranten en journalisten tijdens betogingen. In het licht van deze informatie, moeten er dan ook serieuze vraagtekens geplaatst worden bij uw bewering meermaals per week met een vaste groep van 40 tot 50 MRA-leiders samen te komen op éénzelfde plek, om nadien telkens te manifesteren, in T-shirts van MRA, zodat men jullie goed zou kunnen onderscheiden (NPO, p. 17, 18, 20, 24)." Verzoeker kan de commissaris-generaal geenszins verwijten zich te baseren op algemene informatie teneinde zijn verklaringen te toetsen te meer nu verzoeker geen enkele documenten aanbracht ter staving van zijn activiteiten en niet verder kwam dan te stellen dat hij al zijn documenten, waaronder een lidkaart, in België is kwijtgespeeld (CGVS verhoor, p. 14). Bovendien brengt verzoeker evenmin andere algemene informatie bij die zijn verklaringen zouden kunnen bevestigen en die de bevindingen van de commissaris-generaal doen tegenspreken. Verzoeker komt immers niet verder dan te stellen dat de realiteit anders is, dat binnen de MRA, net zoals binnen elke organisatie, er mensen zijn die de leiding hebben en die ervoor zorgen dat alles in goede banen loopt en dat het feit de commissaris-generaal geen weet heeft van uitgesproken leiders, dit niet betekent dat die er in de praktijk niet zijn, zonder zich hiervoor te baseren op andersluidende objectieve informatie. De Raad ziet geen enkele reden waarom de commissaris-generaal geen beroep zou mogen doen op objectieve informatie bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming. Te meer nu inderdaad uit de door de commissaris-generaal bijgebrachte informatie blijkt dat MRA een clandestiene beweging is, die geen structuur vertoont zoals een politieke partij, die evenmin duidelijk aanduidbare leiders heeft en waarvan de leden niet in bezit zijn van een lidkaart (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1, Refworld Canada & UNHCR: Angola: The Angolan Revolutionary Movement (Movimento Revolucionario de Angola (MRA/MRAN), including its structure, leaders, members and objectives: the treatment of its members by authorities (2015)). Verzoekers betoog

blijft derhalve gestoeld op loutere beweringen, die niet worden onderbouwd en die geen afbreuk kunnen doen aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing.

Indien verzoeker inderdaad vijf keer per week samenkwam met de MRA en doorheen de week dan nog eens manifesteerde, is het opmerkelijk dat hij geen weet heeft van enige arrestatie door de politie van MRA leden, nu hij verklaart dat niemand gearresteerd werd en er enkel één gewone burger werd vermoord (CGVS verhoor p 21). Verzoekers voorstelling van de feiten strookt niet met de algemene landeninformatie waaruit blijkt dat de politie wel degelijk vaak overging tot arrestaties en opsluitingen van vredevolle demonstranten (AD CGVS, landeninformatie, waaronder stuk 6 “frontline defenders, Angola 15 + 2”; stuk 1, Refworld Canada & UNHCR: “Angola: The Angolan Revolutionary Movement (Movimento Revolucionario de Angola (MRA/MRAN), including its structure, leaders, members and objectives: the treatment of its members by authorities (2015)). De volgende motieven zijn aldus pertinent en draagkrachtig en worden door de Raad overgenomen: “Wanneer u werd gevraagd of er ooit MRA leden zijn gearresteerd tijdens manifestaties, antwoordt u “opgepakt niet, wel vermoord.” Op de vraag wie er dan werd vermoord, stelt u dat het een gewone burger was, geen lid van de MRA. U verklaart verder dat er nooit een MRA lid vermoord werd en dat Bento Dos Santos het enige MRA lid is dat ooit gearresteerd werd (NPO, p. 21-22).

Ook bij deze beweringen dienen verscheidene opmerkingen gemaakt te worden, gesteund op de landeninformatie in het administratief dossier. Allereerst, wanneer demonstraties plaatsvonden, ging de politie vaak over tot arrestaties en opsluiting van vredevolle demonstranten. Een voorbeeld hiervan is de extreem gemediatiseerde zaak van de ‘15+2’. In juni 2015, arresteerde de Angolese politie dertien mensenrechtenactivisten terwijl ze Gene Sharp's From Dictatorship to Democracy aan het lezen en bediscussiëren waren. Twee dagen later, werden nog twee activisten gearresteerd. De autoriteiten beschuldigden ook twee vrouwelijke activisten, maar zij werden niet gearresteerd. Deze groep staat in Angola bekend als ‘15+2’. De jongeren waren allemaal, of toch de meerderheid, geassocieerd aan de revolutionaire beweging (révus) in Angola, inclusief Manuel Nito Alves, Luaty Beirao en Mbanza Hamza. Gezien uw beweerde actieve betrokkenheid bij de MRA, zou men mogen verwachten dat u op de hoogte bent van zulke prominente arrestaties.”

7. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt dat hij “bijgevolg het bewijs dat hij inderdaad lid is van de MRA en dat hij bijgevolg kan worden vervolgd indien hij naar Angola terugkeert”, komt hij niet verder dan het herhalen van zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing in concreto te weerleggen.

De Raad merkt verder op dat het argument van verzoeker dat het MRA zijn leden geen lidkaarten geeft om hun veiligheid te garanderen zodat hij thans via omweg probeert het MRA-lidmaatschap aan te tonen (verzoekschrift, p. 3) tegenstrijdig is met zijn eerdere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek. Verzoeker verklaarde immers over een MRA-lidkaart te beschikken die hij samen met zijn identiteitskaart en paspoort in België had kwijtgespeeld (NPO, p. 14, eerste VIB). Dergelijke tegenstrijdigheid ondermijnt danig verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Wat betreft de onderdrukking van de oppositie in Angola ter staving waarvan verzoeker louter citeert uit verschillende bronnen in het verzoekschrift zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker in gebreke om zijn vrees voor vervolging aan te tonen.

In zoverre de verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar verschillende internationale bronnen/rapporten en daaruit citeert, dient erop gewezen dat zij in gebreke blijft de gebruikte bronnen te vermelden in de inventaris bij zijn verzoekschrift. Evenmin neemt verzoeker een weblink naar betreffende rapporten op in zijn verzoekschrift. Aldus is de Raad, die te dezen onderzoeksbevoegdheid ontbeert, niet in de mogelijkheid de door verzoeker in zijn verzoekschrift geciteerde informatie te verifiëren.

Aldus brengt verzoeker in zijn verzoekschrift geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de appreciatie zoals weergegeven in de bestreden beslissing en slaagt er niet in om de pertinente motieven van de bestreden beslissing ter zake te ontkrachten. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

8. *Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.*"

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 6 april 2023 staat het volgende vermeld:

"De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. VzP wijst erop dat de analyse van ongeloofwaardigheid door de CGVS omwille van het niet kunnen voorleggen van een lidkaart niet correct is nu de partij waarvan zij lid is geen klassieke politiek partij is met een officiële structuur: het gaat om een sociale beweging zonder structuur en zonder officiële documenten zoals een lidkaart. Zij volhardt."

In het licht van voormeld betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting herneemt de Raad volgende gronden van voormelde beschikking waarin met verwijzing naar de motieven van de bestreden beslissing alsook naar het oordeel geveld door de Raad bij arrest van 25 oktober 2022 met nummer 279 439 in het kader van het vorig verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij, wordt vastgesteld:

"Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij met het voorleggen van de nieuwe documenten bij zijn huidige verzoek zijn lidmaatschap van de beweging MRA bewijst. Met betrekking tot zijn voorgelegde documenten en afgelegde verklaringen in het kader van zijn huidige verzoek heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat:

"Tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming, verklaarde u sinds 2016 militant/lid te zijn van de beweging Movimento Revolucionário Angolano (MRA), dewelke de slechte werking van het land moet aanklagen. Dit verzoek werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De door u voorgelegde documenten naar aanleiding van uw huidige verzoek, wijzigen niets aan de eerdere beoordeling en zijn op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid."

Reeds in de motivering van de beslissing met betrekking tot uw eerste verzoek werd aangegeven dat de MRA eerder een sociale beweging is die weinig geïnstitutionaliseerd is. Hierdoor zouden er ook geen lidkaarten bestaan. Het feit dat u nu, in uw volgend verzoek, alsnog een lidkaart voorlegt, is an sich al zeer opmerkelijk. (...)

De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat het nieuwe document aangebracht door verzoeker ter staving van zijn MRA-lidmaatschap in het kader van zijn huidig verzoek uitgegeven is door een andere organisatie, namelijk door Movimento De Estudantes Angolanos (MEA). Uit de beschikbare informatie blijkt dat deze twee organisaties niet identiek zijn zodat er niet van uitgegaan kan worden dat lidmaatschap van de ene automatisch lidmaatschap van de andere zou inhouden. Het betoog van verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij via zijn MEA-lidmaatschap onrechtstreeks ook zijn MRA-lidmaatschap aantoonde omdat het MEA tegen de Angolese regering optreedt, is dan ook niet dienstig. De Raad merkt bovendien op dat verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming met geen woord gerept heeft over zijn MEA-lidmaatschap, organisatie waarvan hij thans de lidkaarten heeft voorgelegd, noch van een andere vrees dan omwille van zijn beweerde MRA-lidmaatschap. Verzoekers betoog blijft derhalve gestoeld op louter beweringen, die niet worden onderbouwd en die geen afbreuk kunnen doen aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing.

Wat betreft het MRA lidmaatschap van verzoeker dient bovendien opgemerkt te worden dat tijdens verzoekers voorgaand verzoek reeds door de commissaris-generaal en de Raad werd vastgesteld, dat er geen geloof gehecht kon worden aan haar verklaringen hieromtrent. In dat verband oordeelde de Raad bij arrest van 25 oktober 2022 met nummer 279 439 dat:

“De Raad oordeelt in navolging van de commissaris-generaal en omwille van de redenen die infra worden uiteengezet, dat verzoeker allerminst kan overtuigen van zijn profiel als lid van de MRA, waardoor aan zijn beweerde vervolgingsfeiten – de arrestatie van zijn vader en die van hemzelf – evenmin enig geloof kan worden gehecht.

(...)

Voor wat betreft verzoekers verklaringen omtrent de activiteiten binnen MRA, oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden wat volgt: (...) U verklaarde ook nog een MRA lidkaart te hebben, maar deze niet te kunnen voorleggen omdat u ze was kwijtgespeeld in België (NPO, p. 14).

Echter, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), is de MRA eerder een sociale beweging die weinig geïnstitutionaliseerd is. Ze is niet erg, of zelfs helemaal niet, hiërarchisch. Ze heeft geen of weinig zichtbare leiders. Ook MRA lidkaarten zouden niet bestaan. Binnen de beweging wordt voornamelijk sociale media gebruikt om elkaar te vinden en te contacteren. Ook uw advocaat bevestigde het sociale, clandestiene karakter van de MRA (NPO, p. 27-28). Dit clandestiene karakter van de MRA is voornamelijk gedaan uit veiligheidsoverwegingen. In het verleden werd Manuel Nito Alves al eens gearresteerd bij het ophalen van T-shirts met slogans tegen de president, nog voor hij ze effectief had kunnen verdelen (zie administratief dossier). In het algemeen gebruikt de overheid disproportioneel geweld tegenover demonstranten en journalisten tijdens betogingen. In het licht van deze informatie, moeten er dan ook serieuze vraagtekens geplaatst worden bij uw bewering meermaals per week met een vaste groep van 40 tot 50 MRA-leiders samen te komen op éénzelfde plek, om nadien telkens te manifesteren, in T-shirts van MRA, zodat men jullie goed zou kunnen onderscheiden (NPO, p. 17, 18, 20, 24).” Verzoeker kan de commissaris-generaal geenszins verwijten zich te baseren op algemene informatie teneinde zijn verklaringen te toetsen te meer nu verzoeker geen enkele documenten aanbracht ter staving van zijn activiteiten en niet verder kwam dan te stellen dat hij al zijn documenten, waaronder een lidkaart, in België is kwijtgespeeld (CGVS verhoor, p. 14). Bovendien brengt verzoeker evenmin andere algemene informatie bij die zijn verklaringen zouden kunnen bevestigen en die de bevindingen van de commissaris-generaal doen tegenspreken. Verzoeker komt immers niet verder dan te stellen dat de realiteit anders is, dat binnen de MRA, net zoals binnen elke organisatie, er mensen zijn die de leiding hebben en die ervoor zorgen dat alles in goede banen loopt en dat het feit de commissaris-generaal geen weet heeft van uitgesproken leiders, dit niet betekent dat die er in de praktijk niet zijn, zonder zich hiervoor te baseren op andersluidende objectieve informatie. De Raad ziet geen enkele reden waarom de commissaris-generaal geen beroep zou mogen doen op objectieve informatie bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming. Te meer nu inderdaad uit de door de commissaris-generaal bijgebrachte informatie blijkt dat MRA een clandestiene beweging is, die geen structuur vertoont zoals een politieke

partij, die evenmin duidelijk aanduidbare leiders heeft en waarvan de leden niet in bezit zijn van een lidkaart (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1, Refworld Canada & UNHCR: Angola: The Angolan Revolutionary Movement (Movimento Revolucionario de Angola (MRA/MRAN), including its structure, leaders, members and objectives: the treatment of its members by authorities (2015)). Verzoekers betoogt blijft derhalve gestoeld op loutere beweringen, die niet worden onderbouwd en die geen afbreuk kunnen doen aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing.

(...)"

7. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt dat hij "bijgevolg het bewijs dat hij inderdaad lid is van de MRA en dat hij bijgevolg kan worden vervolgd indien hij naar Angola terugkeert", komt hij niet verder dan het herhalen van zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing in concreto te weerleggen.

De Raad merkt verder op dat het argument van verzoeker dat het MRA zijn leden geen lidkaarten geeft om hun veiligheid te garanderen zodat hij thans via omweg probeert het MRA-lidmaatschap aan te tonen (verzoekschrift, p. 3) tegenstrijdig is met zijn eerdere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek. Verzoeker verklaarde immers over een MRA-lidkaart te beschikken die hij samen met zijn identiteitskaart en paspoort in België had kwijtgespeeld (NPO, p. 14, eerste VIB). Dergelijke tegenstrijdigheid ondermijnt danig verzoekers algehele geloofwaardigheid." (eigen onderlijning).

Ter terechtzitting neemt de verzoekende partij het standpunt in dat de analyse betreffende de ongeloofwaardigheid door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omwille van het niet kunnen voorleggen van een lidkaart niet correct is, nu de partij waarvan zij lid is geen klassieke politiek partij is met een officiële structuur. Zij licht toe dat het gaat om een sociale beweging zonder structuur en zonder officiële documenten zoals een lidkaart.

In casu gaat de verzoekende partij geheel voorbij aan de vaststelling in voormelde beschikking dat haar argument dat het MRA zijn leden geen lidkaarten geeft, tegenstrijdig is met haar eerdere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van haar eerste verzoek. De Raad beklemtoont dat de verzoekende partij toen verklaarde over een MRA-lidkaart te beschikken die zij samen met haar identiteitskaart en paspoort in België was kwijtgespeeld (NPO, p. 14, eerste VIB). Door thans ter terechtzitting te hernemen dat de partij geen lidkaarten uitreikt, bevestigt zij opnieuw de vastgestelde tegenstrijd. Zoals aangestipt in voormelde beschikking, ondermijnt dergelijke tegenstrijd danig de algehele geloofwaardigheid van de verzoekende partij.

Het is hierbij tevens opmerkelijk dat de verzoekende partij ter terechtzitting als reden voor het gebrek aan lidkaart opgeeft dat de partij waarvan zij lid is geen klassieke politiek partij is met een officiële structuur waarbij zij toelicht dat het gaat om een sociale beweging zonder structuur en zonder officiële documenten zoals een lidkaart, terwijl reeds in voormeld arrest van 25 oktober 2022 met nummer 279 439 gevelde in het kader van het vorig verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij werd gewezen op volgende pertinent bevinden van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen:

"Echter, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), is de MRA eerder een sociale beweging die weinig geïnstitutionaliseerd is. Ze is niet erg, of zelfs helemaal niet, hiërarchisch. Ze heeft geen of weinig zichtbare leiders. Ook MRA lidkaarten zouden niet bestaan. Binnen de beweging wordt voornamelijk sociale media gebruikt om elkaar te vinden en te contacteren. Ook uw advocaat bevestigde het sociale, clandestiene karakter van de MRA (NPO, p. 27-28)."

Het komt dan ook eigenaardig voor dat de verzoekende partij vooreerst in een vorig verzoek om internationale bescherming voorhoudt een MRA-lidkaart te bezitten hetgeen wordt tegengesproken door objectieve informatie die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt gevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat geen MRA-lidkaarten zouden bestaan, en de verzoekende partij nadien, en thans ter terechtzitting waar zij aangeeft dat geen officiële documenten voorhanden zijn zoals een lidkaart, niet enkel haar standpunt wijzigt, doch in wezen steunt op deze argumentatie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in een poging te verklaren om welk reden zij geen lidkaart kan voorleggen. De verzoekende partij geeft ter terechtzitting dan ook aan het niet eens te zijn, doch komt niet verder dan een poging om de argumentatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in haar voordeel te formuleren en ter

ondersteuning van haar gewijzigd standpunt aan te wenden, hetgeen gelet op het geheel van de vaststellingen, voorgaanden en bevindingen niet kan overtuigen.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat de verzoekende partij er niet in slaagt concrete en dienstige opmerkingen te formuleren die een ander licht werpen op de in voormelde beschikking opgenomen grond.

Waar zij tot slot stelt te volharden, blijft de verzoekende partij in gebreke daadwerkelijk haar concrete opmerkingen aangaande de in voormelde beschikking opgenomen gronden te formuleren en slaagt zij er dan ook niet in hier een ander licht op te werpen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS